

“Oops!” – Οι Nova Melancholia μας συγκινούν ξανά!

[ΦΑΙΗ ΤΖΑΝΕΤΟΥΛΑΚΟΥ](#) / 12-12-2025 / 17:09

Το νέο performance piece των Nova Melancholia στο M54 αποτελεί μία γλυκόπικρη κριτική αλληγορία επάνω στη σύγχρονη πολιτική πραγματικότητα.



Δεν είναι υπερβολή να χαρακτηρίσουμε τους **Nova Melancholia** το Cabaret Voltaire της Ελλάδας. Πιστοί στο ντανταϊστικό ξεδίπλωμα ενός *cadavre exquis*, ο **Κώστας Τζημούλης** και ο **Βασίλης Νούλας** δημιουργούν performative παραστάσεις που αναταράζουν τόσο τις μανιεριστικές δομές του σύγχρονου θεάτρου όσο και την ελλειπτική αφηγηματική εξέλιξη της σωματικής περφόρμανς. Πρώτα όμως από όλα παραμένουν πολιτικές και κριτικές επιτελέσεις που καθρεφτίζουν τον πολιτισμό μας. Στο **Oops!** που παρουσιάζεται στον χώρο **M54** στην Αθήνα, οι εξαιρετικοί **Χριστίνα Καραγιάννη**, **Σταύρος Καραμπάτσος**, **Pierre Magendie** και **Δέσποινα Χατζηπαυλίδου** ενσαρκώνουν δεξιοτεχνικά τις σκοτεινές ιστορίες του ιδιότυπου, εξωθεσμικού Ρώσου συγγραφέα **Δανιήλ Хармс** (Λένινγκραντ, 1905–1942) υιοθετώντας

την αισθητική των κινουμένων σχεδίων και μεταφέροντας τες στο σήμερα. Την ίδια στιγμή τα ζωγραφισμένα σκηνικά αλλάζουν εικόνες ρολάροντας σαν εικονογραφημένα καρτούν.

Τα περφόρμερς φορούν ζωγραφιστά μάτια γεμάτα έκπληξη, και εξίστανται με επιφωνήματα όπως το oops! όταν δίπλα τους εξελίσσονται τα πιο ηχηρά bang! του αδυσώπητου και παράλογου πολεμικού κλίματος του 21ου αιώνα. Οι κινήσεις είναι σπασμωδικές και κοφτές όπως τα καρτούν ή οι μαριονέτες. Το σώμα υπερνικά τη βαρύτητα μα η αίσθηση μιας διαρκούς αποτυχίας ή πτώσης κυριαρχεί. Φορώντας τούβλα στο κεφάλι αφηγούνται ιστορίες σαλούν όπου οι πρωταγωνιστές δεν είναι outlaws της Άγριας Δύσης αλλά υπαρκτοί παράφρονες πολιτικοί αρχηγοί γνώριμοι σε όλους μας, οι οποίοι παίζουν τις ζωές μας στα χέρια τους. Τα τούβλινα κεφάλια αντανakλώνται στα ζωγραφικά πεσμένα τούβλα μέσα σε μια λίμνη αίματος που παραπέμπουν στις εικόνες καταστροφής που όλοι πλέον έχουμε συνηθίσει (;) να βλέπουμε στα κινητά μας. Ο άνθρωπος σε ένα διαρκές μπρα-ντε-φερ δύναμης και εξουσίας αναλώνεται στον πιο αριστοτεχνικό τελευταίο χορό πριν επέλθει το απόλυτο τέλος της λογικής, πριν χαθεί και το τελευταίο ίχνος ενσυναίσθησης. Την ίδια στιγμή στους τοίχους προβάλλονται οι εικόνες του Τελευταίου Δικτάτορα ενώ τα περφόρμερς οικειοποιούνται τη χάρη του Τσάπλιν στον δικό τους κομπό εναγκαλισμό, ελαφρό σαν το πέταγμα μιας πεταλούδας, σαν ένα μελαγχολικό στιγμιαίο χαμόγελο, πυκνό από το horror vacui μιας επερχόμενης αποκάλυψης.

Η αντίθεση ελαφριάς και ευτελούς diy αισθητικής και της αβίαστης εκφοράς των πιο συνταρακτικών νοημάτων είναι χαρακτηριστική μιας εποχής όπου το περιρρέον angst είναι υπαρκτό περισσότερο από ποτέ στην εποχή μας. Οι άνθρωποι βλέπουν τον κόσμο να καταρρέει με ψεύτικα γουρλωμένα μάτια και το μόνο που ψελλίζουν είναι oops! Τα σώματα γίνονται προεκτάσεις των ζωγραφισμένων όπλων but the show must go on.



Γενοκτονίες συντελούνται, ο φασισμός επελαύνει, οι κουκούλες της ΚΚΚ βγαίνουν από την ντουλάπα, οι εργασιακές συνθήκες χειροτερεύουν, και η αντίδραση είναι απλά ένα πνιχτό επιφώνημα καθώς ακούμε παιδικά τραγουδάκια. Όπως και στο έργο του Χαρμς, οι συγγραφείς τσακώνονται έτσι κι εδώοι πολιτικοί αρχηγοί παλεύουν, είτε ως σατιρικές τρόφιμες γηροκομείου είτε ως μπρουτάλ κυνηγοί, αλλά η πάλη τους είναι δισδιάστατη, ανούσια και αποκλειστικά για μιντιακή χρήση. Δεν έχουν υπόσταση ούτε αποφασιστικότητα. Είναι μηχανικά ανδρείκελα ενός συστήματος κατανάλωσης. Κι ο τοπικός ηγέτης σατιρίζεται ως ο άνθρωπος που τρώει τα περισσότερα τούβλα στο κεφάλι, με σαφή αναφορά στα απανωτά σκάνδαλα της κυβέρνησης του. Την αληθινή ιστορία τη γράφει ο καπιταλισμός και αυτός αποφασίζει για την ώρα της τελικής κατάρρευσης, όταν τα ίδια τα σώματα καταρρέουν όπως τα τούβλα μιας επιφανειακά κτισμένης λογικής. Δεν θα άλλαζα τίποτα από το ηχοτοπίο επίσης. Η Μπρίννευ Σπίαρς παλεύει με ευθραυστότητα με την κουήρ σαγήνη της Μάρλεν Ντίντριχ, και στο τέλος έρχεται η Γαλάνη με το “Βροχή και σήμερα” και οι θρηνητικές της στάλες, μας συνοδεύουν ως την έξοδο, από το καμπαρέ της θύμησης μέσα στη μακριά νύχτα της λήθης.

Διαβάστε επίσης:

[«Oops!» από τους Nova Melancholia στον χώρο M54](#)